

Obvodní soud pro Prahu 7

Ovocný trh 587/14

112 96 Praha 1

DS: 2ndabz7

Sp. zn.: (nepředchází)

- Žalobci:**
1. **Natalie K.**, nar. XXX
XXX
  2. **Pavel M.**, nar. XXX
XXX
  3. **Jana P.**, nar. XXX
XXX
  4. **Michal P.**, nar. XXX
XXX
  5. **Jan R.**, nar. XXX
XXX
  6. **Tereza S.**, nar. XXX
XXX
  7. **Jiří Š.**, nar. XXX
XXX
  8. **Jana T.**, nar. XXX
XXX

Zastoupeni: Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem
Bolzanova 461/5, 618 00 Brno, DS: 764rs4p

Žalovaná: **Česká republika – Ministerstvo vnitra ČR**, IČ: 00007064
Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7, DS: 6bnaawp

Žaloba

o zaplacení náhrady za nemajetkovou újmu způsobenou
nesprávným úředním postupem Policie České republiky

Elektronicky

Plné moci

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I.

[1] Dne 16. srpna 2014 se v Praze konal pochod představitelů komunity sexuálních menšin nazvaný *Prague Pride*. Žalobci s konáním pochodu, resp. obecně se způsobem veřejné presentace této komunity, nesouhlasí a měli v úmyslu proti tomu protestovat. Ještě předtím, než mohli svůj protest započít, však žalobce č. 1 a 3–8 spolu s větší skupinou osob zadržela přímo v ulicích Prahy Policie České republiky. Po perlustraci, která trvala nepřiměřeně dlouhou dobu, bylo žalobcům č. 1 a 3–8 – stejně jako dalším zadržovaným osobám – sděleno, že jim policie po zbytek dne zakazuje vstup do míst, kde se pochod koná. K ještě intenzivnějšímu zásahu do práv došlo u žalobce č. 2, který byl zadržen a na dobu několika hodin zajištěn v policejní cele, aniž by k tomu existoval zákonný důvod.

[2] Popsaný postup nemá oporu v zákoně a představuje neoprávněnou preventivní represi, jež vyústila v zásah do ústavně chráněných politických práv žalobců.

[3] Protože tento zásah již nelze reparovat jinak, žalobci v souladu s ustanovením § 31a zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*OdpŠk*“), vyzývali žalovanou k zaplacení zadostiučinění v penězích ve výši 20 000 Kč v případě žalobců č. 1 a 3–8 a 50 000 Kč v případě žalobce č. 2, ve všech případech s úrokem z prodlení podle ustanovení § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob (dále jen „*ÚrokN*“), ode dne, kdy žalované vznikne zákonná povinnost zadostiučinění zaplatit (tzn. za šest měsíců po obdržení výzvy) do zaplacení.

[4] Žalovaná na tyto výzvy reagovala společným stanoviskem ze dne 18. června 2015, č. j. MV-21054-22/P-2015, v němž nárok odmítla, žalobcům proto nyní nezbývá než obrátit se žalobou na soud.

Důkaz: výzva žalobkyně č. 1 žalované ze dne 12. ledna 2015 – v příloze
výzva žalobce č. 2 žalované ze dne 12. ledna 2015 – v příloze
výzva žalobkyně č. 3 žalované ze dne 12. ledna 2015 – v příloze
výzva žalobce č. 4 žalované ze dne 12. ledna 2015 – v příloze
výzva žalobce č. 5 žalované ze dne 13. ledna 2015 – v příloze
výzva žalobkyně č. 6 žalované ze dne 12. ledna 2015 – v příloze
výzva žalobce č. 7 žalované ze dne 12. ledna 2015 – v příloze
výzva žalobkyně č. 8 žalované ze dne 12. ledna 2015 – v příloze
stanovisko žalované ze dne 18. června 2015, č. j. MV-21054-22/P-2015 – v příloze

II.

[5] Náleží k základním atributům demokratického právního státu, že pravomoci státních orgánů, včetně orgánů represivních, jsou *taxative* vymezeny zákonem, přičemž mezi pravomoci policie na úseku prevence kriminality nepatří potlačování politických projevů a shromažďovacího práva postupem, který byl popsán v žalobní naraci, tedy preventivní detencí fyzické osoby v cele nebo zákazem do blízkosti shromáždění, proti němuž má tato v úmyslu vyjádřit protest, vůbec vstoupit.

[6] Na věc plně dopadají závěry nálezu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 29. června 2006 ve věci *Öllinger v. Rakousko* (stížnost č. 76900/01),¹ ve které Soud k této otázce judikoval (§ 44):

*“In the Court’s view, the unconditional prohibition of a counter-demonstration is a very far-reaching measure which would require particular justification, all the more so as the applicant, being a member of parliament, essentially wished to protest against the gathering of Comradeship IV and, thus, to express an opinion on an issue of public interest (see, mutatis mutandis, Jerusalem v. Austria, no. 26958/95, § 36, ECHR 2001-II).”*²

[7] Z judikatury českých soudů má význam, *inter alia*, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. listopadu 2007, č. j. 8 As 51/2007-671,³ ve kterém soud uvedl:

„Moderní demokracie představuje vládu většiny při respektování práv menšin a musí být připravena i ke konfrontaci s menšinovými názory, které jsou jí v daném okamžiku nepohodlné. Jakékoliv omezení politických práv, jako např. práva shromažďovacího, je třeba posuzovat s krajní obezřetností a nesmí vést ve svých důsledcích k postupnému rozdrobení shromažďovacího institutu a vytěsnění většiny nepohodlné menšiny z veřejného diskurzu [v tomto směru srov., z hlediska evropského přístupu radikální, rozhodnutí federálního Odvolacího soudu Spojených států (US Court of Appeal) pro 7. obvod ze dne 22. 5. 1978, Collin v. Smith, 578 F.2d 1197].“

[8] Po stránce skutkové je třeba podotknout, že pyrotechnika – dýmovnice – se našla nikoli u dvou osob, které cestovaly do Prahy spolu se žalobcem č. 2, jak uvádí stanovisko, nýbrž toliko u osoby jedné, a tento fakt nemůže být dostatečným důvodem pro několikahodinovou detenci žalobce č. 2 v cele na policejní služebně, neboť tato skutečnost není tomuto žalobci *prima facie* přičitatelná. I kdyby byla správná domněnka policie, že touto pyrotechnikou měl být narušen veřejný pořádek při pochodu, je reakce z její strany, směřovaná nadto vůči jiným osobám, naprosto neadekvátní a neodůvodněná.

¹<http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-76098>

²Podle názoru Soudu je bezpodmínečný zákaz protestního shromáždění velmi dalekosáhlým opatřením, které by vyžadovalo zvláštní zdůvodnění, tím spíše, že stěžovatel, jenž je poslancem parlamentu, chtěl v podstatě protestovat proti shromáždění členů Comradeship IV a tím vyjádřit názor na otázku veřejného zájmu (viz, *mutatis mutandis, Jerusalem v. Rakousko*, č. 26958/95, § 36, ECHR 2001-II).

³http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2007/0051_8As_-_0700067A_prevedeno.pdf

[9] Není rovněž pravda, že by stížnost podal ze současných žalobců pouze žalobce č. 2, jak žalovaná chybně uvádí: stěžoval si rovněž, prostřednictvím identického zmocněnce, i žalobce č. 7 a dále pan Petr B., nar. XXX, který mezi žalobci v tomto řízení není. Bez ohledu na to, že podání stížnosti není zákonným předpokladem úspěchu žaloby podle § 31a OdpŠk, lze důvodné presumovat, že stížnosti ostatních žalobců by s ohledem na zcela shodné okolnosti jejich případů, včetně místa zadržení, byly posouzeny stejně jako u stěžovatelů. Postup žalobců byl vzájemně koordinovaný, racionální a ekonomický: stížnost podaly celkem tři osoby, zastupující tři různé varianty okolností protiprávního postupu policie.

III.

[10] Protože zásah do právní sféry žalobců nelze již odčinit jinak – jejich možnost zúčastnit se s protestem dané akce byla nevratně zmařena –, je na místě žádat zadostiučinění v penězích. U všech žalobců je relutární satisfakce požadována za zmaření politického protestu, u žalobce č. 2 pak dále za jeho nedůvodnou šikanu – detenci v policejní cele.

IV.

[11] Příslušenství požadovaných částek, tedy úrok z prodlení, je počítáno ode dne následujícího po dni, kdy byla žalovaná povinna žalobcům plnění poskytnout, tedy 10. srpna 2015 (rozhodným je datum doručení do datové schránky ministerstva, k čemuž došlo dne 6. února 2015 u žalobců č. 1–4 a 6–8, resp. 9. února 2015 v případě žalobce č. 5, nikoli den, kdy ministerstvo tyto výzvy ze své datové schránky převzalo, jak uvádí ve stanovisku), a pro stanovení jeho výše je na místě vycházet z ustanovení § 2 ÚrokN.

V.

Z těchto důvodů žalobci navrhují, aby soud po projednání jejich žaloby vydal tento

r o z s u d e k :

1. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni č. 1 na náhradě nemajetkové újmy částku 20 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % *p. a.* od 10. srpna 2015 do zaplacení, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.
2. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci č. 2 na náhradě nemajetkové újmy částku 50 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % *p. a.* od 10. srpna 2015 do zaplacení, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.
3. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni č. 3 na náhradě nemajetkové újmy částku 20 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % *p. a.* od 10. srpna 2015 do zaplacení, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.
4. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci č. 4 na náhradě nemajetkové újmy částku 20 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % *p. a.* od 10. srpna 2015 do zaplacení, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.
5. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci č. 5 na náhradě nemajetkové újmy částku 20 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % *p. a.* od 10. srpna 2015 do zaplacení, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.
6. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni č. 6 na náhradě nemajetkové újmy částku 20 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % *p. a.* od 10. srpna 2015 do zaplacení, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.
7. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci č. 7 na náhradě nemajetkové újmy částku 20 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % *p. a.* od 10. srpna 2015 do zaplacení, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.
8. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni č. 8 na náhradě nemajetkové újmy částku 20 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % *p. a.* od 10. srpna 2015 do zaplacení, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.

9. Žalovaná je povinna uhradit žalobcům v téže lhůtě náklady řízení, k rukám jejich společného právního zástupce.

V Brně dne 23. června 2015

Natálie K.

Pavel M.

Jana P.

Michal P.

Jan R.

Tereza S.

Jiří Š.

Jana T.

Seznam příloh:

1. *plné moci*
2. *výzva žalobkyně č. 1 žalované ze dne 12. ledna 2015*
3. *výzva žalobce č. 2 žalované ze dne 12. ledna 2015*
4. *výzva žalobkyně č. 3 žalované ze dne 12. ledna 2015*
5. *výzva žalobce č. 4 žalované ze dne 12. ledna 2015*
6. *výzva žalobce č. 5 žalované ze dne 13. ledna 2015*
7. *výzva žalobkyně č. 6 žalované ze dne 12. ledna 2015*
8. *výzva žalobce č. 7 žalované ze dne 12. ledna 2015*
9. *výzva žalobkyně č. 8 žalované ze dne 12. ledna 2015*
10. *stanovisko žalované ze dne 18. června 2015, č. j. MV-21054-22/P-2015*